ma peale saka / et ma ärra-upputan taetwa alt keikkihha / kus ello waim sees on / keik mis ma peal on peab hinge heitma. Agga sinnoga tahhan ma omma seädust kindlaste tehha / ja sa pead taetwa minnema / sinna ja so polad ja sa naene ja so poegade naesed sinnoga. Ja keigest mis ellab keigest lihhast kaks iggaühhest pead sa ennesega taetwa toima / et nemmad sinnoga ellusse jäwad: issane ja emmane peawad need ollema. Neist kindudest omma suggu järrele ja neist lojustest omma suggu järrele / keikist mis ma peal ligiwad omma suggu järrele / keikist peawad nemmad kahhekeste so jure tullema / et nemmad ellusse jäwad. Ja sinna wotta ennesele keigest roast / mis süakse / ja koggu ennese jure / et se sinnule ja neile söma-aiaks on. Ja Noa teggi sedda: keik sedda möda / kui Jummal tedda olli käsknud / neuda teggi temma.

Tulletwal aastal / kui ello-kord on / emmain.

Enne

Arrakulutaminne

selle

1732 aasta peäle.

Pärrast Kristusse sündimist.

Neljast aasta aiast ning nende kättetullemissest.

Talwest.

Talwe tulleb kätte / kui meie jures pääw keigelühhem / ning Ö keigepikkem on: Se on jo sündinud minnewal ronial Joulo-ku päwal. Neäriku annab esiteks külma / tuule ning lund / agga lähhäb pea pehmele ning sul-

Eesti Ma Rahwa Kalender 1732, lk. 20